

— 'Εάν θέλῃς νὰ ἰδῇς τὸν κύριον Λουδοβίκον, ἴσως εἰμπορέσῃ νὰ σοὺ ἀποκριθῇ.
— Τὸν κύριον Λουδοβίκον ;
— Ναί, εἶναι θαλαμηπόλος τοῦ καὶ συνάμα ὁ πιστὸς τοῦ κυρίου Σανζάκ.

— Τί ! ὁ κύριος ὑποκόμης Σανζάκ ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ πάρῃ μαζὶ τοὺς τὸν θαλαμηπόλον τοῦ ;

— Ἀνεχώρησε μόνος.

— Μὲ πολλὰ πράγματα ;

— Μόνον μὲ μίαν τσάνταν.

— Ὡ ! τότε θὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν.

— Ἀπ' ἐναντίας, φαίνεται ὅτι θ' ἀπουσίασῃ πολλοὺς μῆνας.

— Τὸ πρᾶγμα καταντᾷ πολὺ παράδοξον

— Αὐτὸ εἶναι.

— Ἐχει πολλοὺς ὑπηρετάς ὁ κύριος ὑποκόμης Σανζάκ ;

— Τρεῖς τὸν Λουδοβίκον, μίαν μαγείρισσαν καὶ ἓνα ἀμαξηλάτην.

— Καὶ τοὺς ἀφῆκε ἐδῶ καὶ τοὺς τρεῖς ;

— Ὡ ναί, ὁ κ. Σανζάκ εἶναι ἀρκετὰ πλουσιος διὰ νὰ τοὺς πληρόνῃ καὶ τοὺς τρέφῃ.

— Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια.

— Ἡ κατοικία τοῦ κυρίου Σανζάκ εἶναι τὸ πρῶτον πάτωμα· ἐὰν θέλῃς νὰ ἰδῇς τὸν θαλαμηπόλον, εἰμπορεῖς ν' ἀναβῇς ἐπάνω.

Ὁ φέρων τὴν κιτρινοπράσινον στολὴν ἐφάνη σκεπτόμενος.

— Τέλος πάντων, ὄχι, εἶπεν, ὁ κύριός μου μὲ διέταξε μόνον νὰ φέρω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν. Ἐὰν θέλῃ καὶ καλὰ νὰ μάθῃ ποῦ ὑπῆγεν ὁ κύριος ὑποκόμης, ἐπιστρέφω.

Καὶ εὐχαριστήσας τὴν θυρωρὸν ἀνεχώρησεν.

Ὁ ἀναγνώστης ἀνεγνώρισε βεβαίως ὅτι ὁ μελανοπώγων καὶ μετρημεισμένος εἰς ὑπηρετήν πλουσίας οἰκίας ἦτο ὁ ὑπάλληλος τοῦ πρακτορείου Σερπέν καὶ συντροφίας κ. Γαβιρὼν.

Κατήλθεν οὗτος τὴν ὁδὸν Λονδίνου περιπατῶν ἡρέμα καὶ τὰς χεῖρας ἐν τοῖς θυλακίσις ἔχων, ἐσταμάτησε δὲ πρὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Τριάδος· εἰσῆλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἐνθα εὐρίσκοντο τρεῖς μόνον ἢ τέσσαρες ἄνδρες καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ ἐδρας.

— Τώρα, εἶπε καθ' ἑαυτόν, ἄς σκεφθῶμεν. Πρόκειται νὰ ἐργασθῶ διὰ τὸν κύριόν μου καὶ πρὸ παντός δι' ἐμὲ· θὰ ἐργασθῶ μόνος, τὸ ἀπεφασίσα· ὁ κύριός μου δὲν θὰ πάρῃ τίποτε, καὶ θὰ βάλω ἐγὼ εἰς τὴν τζέπη τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ κύριος Ρουσώ. Χίλια φράγκα, τί τύχη !

»Καὶ τὰ δίδει ὁ κύριος Ρουσώ, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς δωμάτιον μέτριον, εἶναι ὁμογενναϊόωρος καὶ ἔχει τρόπους ἄρχοντος. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι βεβαίως ἄλλος ἀφ' ὅ,τι φαίνεται, ἐξηκολούθησε κινῶν τὴν κεφαλὴν, παρ' ὀλίγον νὰ μὴ τὸν ἐννοήσῃ. κ' εὐθύς, εὐθύς. Τέλος ὅ,τι ἐγένινεν, ἐγένινεν. Ἀλλὰ τί κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ κυρίου Ρουσώ καὶ τοῦ κυρίου Σανζάκ; διατὶ θέλει νὰ μάθῃ ποῦ ὑπῆγεν ὁ ὑποκόμης ; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἤθελα νὰ τὸ μάθω. Στάσου αὐτοῦ, Γαβιρὼν, φίλε μου· σταμάτησε τὸν τροχὸν τῆς περιεργείας σου, διότι εἶναι κακὸν πολλάκις νὰ φαίνεσαι παραπολὺ περίεργος. Σὺ ἐν μό-

νον πρᾶγμα ἔχεις νὰ κάμῃς, νὰ κερδίσῃς ἐντίμως τὰ χρήματά σου.

»Μὰ τὸ ναί, δὲν ἤλπιζον παρουσιαζόμενος πρὸς τοὺς θυρωροὺς τῆς ὑπὸ ἀριθμὸν 14 οἰκίας, ὅτι θὰ ἐμάνθανον ἀπὸ αὐτοὺς ὅ,τι θέλω νὰ μάθω· τὸ πρᾶγμα θὰ ἐγένετο εὐκολώτερα καὶ γρηγορότερα. Εἶναι φανερόν ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ὅτι ὁ ὑποκόμης κἄπου ἐπῆγε νὰ παίξῃ τὴν τυφλομουίγα, ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο δι' αὐτὸν νὰ γείνῃ ἄφαντος δι' ὀλίγας ἡμέρας· λοιπὸν κρύπτεται. Τὸ διατὶ δὲν μ' ἐνδιαφέρει διόλου, ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μάθω, εἶναι τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἐδιᾶλεξε διὰ ν' ἀποκρύψῃ ἀπὸ τ' ἀδιάκριτα βλέμματα τὸ χαριτωμένον πρόσωπόν του. Λέγω χαριτωμένον, χωρὶς νὰ ἡξεύρω, εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν. Ἐὰν ἐφυγε χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ κανένα, προφανῶς διὰ ν' ἀποφύγῃ ἐνοχλητικὰς ἐρωτήσεις, σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ ἀπολύτως νὰ μὴ γνωρίζῃ κανεὶς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κρυβῇ. Ἐὰν κανεὶς γνωρίζῃ τι, αὐτὸς εἶναι βεβαίως ὁ Λουδοβίκος, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ, ὁ πιστὸς τοῦ. Ἀλλὰ μὲ τί τρόπον νὰ τὸν κάμω νὰ ὁμιλήσῃ ; Εἶναι τὸ ἴδιον, ὡς νὰ ζητήσῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ μάρμαρον νὰ παίξῃ μουσικὴν. Καὶ ὅμως... Ἄς ἴδωμεν, ἄς ἐξετάσωμεν καλῶς τὰ πράγματα. Ὁ κ. ὑποκόμης ἀνεχώρησε μόνος καὶ ἐπῆρε μαζὺ τοῦ μίαν μόνον τσάνταν. Αὐτὸ σὰν νὰ σημαίνει ὅτι δὲν ἦτο ἔτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ ὅτι μίᾳ αἰτίᾳ, ὁποιαδήποτε, τὸν ἠνάγκασε νὰ φύγῃ· διότι τέλος πάντων, ἡ ἀναχώρησίς του ὁμιάζει μὲ φυγὴν. Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος, ἓνας ὑποκόμης πρὸ πάντων ἀναχωρῇ, ἀδιάφορον πού διὰ ὀλίγους μῆνας, φέρει μαζὶ τοῦ πολλὰ πράγματα, ἀσπρόρουχα, παραδείγματός χάριν καὶ ἄλλα φορέματα. Λοιπὸν καὶ εἰς μεγάλην ἀκόμῃ τσάνταν δὲν εἰμπορεῖ νὰ βάλῃ πολλὰ ἀπὸ αὐτά. Ἄς μὴ εἰπῇ κανεὶς ὅτι μὲ χρήματα εἰμπορεῖ ν' ἀγοράσῃ ὅ,τι χρειάζεται. Ἄν ἦναι ἀσπρόρουχα, ἔστω, καὶ πάλιν... ἄλλ' ὄχι καὶ ἄλλα πράγματα. Εἶναι ὑποκόμης, ἢ δὲν εἶναι, τί διάβολο !... Ὅταν ὀνομάζεται κανεὶς κύριος ὑποκόμης Σανζάκ καὶ ἦναι κομψός, εὐπατρίδης, τὸ ἄνθος τῆς κοινωνίας, δὲν φορεῖ παλαιὸν ἐπανωφόρι, τὸ ὁποῖον θ' ἀγοράσῃ ἀπὸ πωλητὴν παλαιῶν φορεμάτων, ὡς κομψεύμενος ἢ ὡς ἐπαρχιακὸς κλητὴρ, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ στεφάνωθῃ. Ὁ κύριος ὑποκόμης γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι πρέπει νὰ παραγγέλλῃ τὰ φορέματά του εἰς τοὺς μεγάλους ράπτας τῶν Παρισίων, ἐκτὸς ἐὰν θέλῃ νὰ γίνῃ γελοῖος. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἰμπορεῖ νὰ παραδεχθῇ ὅτι

εἶχε κατὰ νοῦν νὰ μεταμφιεσθῇ εἰς κυριακάτικον ἐπαρχιώτην, εἶμαι ἀπ' ἐναντίας βέβαιος ὅτι θὰ κατέφυγεν εἰς τὸν ράπτην τοῦ, εἰς τὸν ὑποδηματοποιὸν τοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πιλοπώλην τοῦ. Δὲν θὰ ἦτο ἄσχημα νὰ κυττάζω καὶ ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό, ναί, ἀλλὰ θὰ περάσῃ καιρὸς καὶ ἐγὼ βιάζομαι, ἢ καλλίτερα, εἴμεθα βίαιστοι. Γὰρ νὰ ἰδοῦμεν, ἄς ἐξετάσωμεν ἀκόμῃ.

»Ἰδοὺ ἐπέρασαν καὶ τρεῖς ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησεν ὁ κύριος ὑποκόμης· τώρα, ἐὰν δὲν ἐσταμάτησε πούθεν καὶ δὲν ἐχρονотρίβησεν ἐπομένως, θὰ ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἀπεφασίσα νὰ μείνῃ. Εὐθύς ὡς εὕρῃ μέρος νὰ κατοικήσῃ θὰ γράψῃ πρὸς τὸν πιστόν τοῦ ἀναμφιβόλως, διότι θὰ θέλῃ νὰ μάθῃ τί σκέπτονται διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν γνωρίζουν καὶ θὰ ἔχῃ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ διὰ πολλὰ. Ἄ ! πρέπει μὲ ἐπιδεξιότητα μίᾳ του ἐπιστολῇ νὰ πέσῃ εἰς τὰ χεῖρά μου. Αὐτὸ εἶνε δύσκολον, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀδύνατον. Ἐξ ἁπαντος πρέπει νὰ ἔχω τὸ 'μάτι μου ἀπάνω εἰς τὸν Λουδοβίκον, τὸν ὁποῖον δὲν τὸν εἶδα ποτέ, ἀλλὰ θὰ τὸν γνωρίσω. Ἠξεύρω ὅτι ὁ κύριος Σανζάκ ἔχει δύο μόνον ὑπηρετάς— διὰ τὴν μαγείρισσάν του δὲν ἔχω νὰ σκεφθῶ.— Βεβαιότατα δὲν θὰ πάρω τὸν ἀμαξηλάτην διὰ θαλαμηπόλον· ἄλλον τρόπον ἐνδυναμίας ἔχουν οἱ ἀμαξηλάται.»

Ὁ Γαβιρὼν ἐμελέτησεν ἡδὴ ἐν τῷ νῷ τὸ σχέδιον αὐτοῦ.

— Ναί, ἐψιθύρισεν ἐγερθεῖς, δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε ἄλλο ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐξῆλθε τοῦ κήπου, ἀνέβη ταχέως τὴν ὁδὸν Πιγὰλ, διέβη τὸ ἐξωτερικὸν βουλεβάρτον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν διόδον τῶν Ἡλυσίων τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐπειτα ἐγένετο ἄφαντος εἰς σκοτεινὸν ἐξωτερικὸν διάδρομον οἰκίας τινός.

Μετ' ὀλίγον κατήρξατο τὴν ὁδὸν Πιγὰλ τρώγων τεμάχιον ἄρτου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον ὁ αὐτὸς Γαβιρὼν, καὶ ὁ μᾶλλον δ' ἐξησκημένος ὀφθαλμὸς θὰ ἠδυνάτει νὰ διακρίνῃ τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἐπαρουσιάσθη τὴν πρῶτάν πρὸς τὸν θυρωρὸν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 14 οἰκίας τῆς ὁδοῦ Λονδίνου. Ἀφῆρεσε τὸν μέλανα πώγωνα καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ ὑπηρετοῦ ἀντικατέστησε δι' ἄλλων. Ὅτε ἀφίκετο εἰς τὴν ὁδὸν Λονδίνου διέβη αὐτὴν βραδέως, μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀμστελδαμίου, ἀφού ὅμως ἐρρίψε βλέμματα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, εἴτα εἰσῆλθεν εἰς μικρὸν καφενεῖον, ὅπερ διερχόμενος διέκρινεν, ἐκάθησεν ἐνώπιον τραπέζης καὶ ἐζήτησε καφέ. Ἐκεῖθεν με-

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΤΑ «ΕΚΛΕΚΤΑ»

NEON ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

ΤΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΓΡΑΦΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ